ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Θ' - ΑΡ. 9-2

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 22711—22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΕΜΠΤΗ
2
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1933
Ἀνατολὴ ἡλίου 6.54'. Δύσις 5.23'.
Ἀκινδύνου Παγασίου, Ἀφθονίου κλπ.
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγό 22.1, ἐλαχ. 15.8. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι ἀσθενεῖς. Θάλασσα σχεδὸν γαληνιαία
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 761,0

ΠΡΟΣ ΝΕΑΝ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑΝ

Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην συνέρχεται ἡ τετάρτη Βαλκανικὴ Διάσκεψις. Μερικαὶ δυσκολίαι καὶ ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα ἡ Διάσκεψις συνήντησε, κατὰ καιροὺς, καὶ ἡ ἔμφυτος δυσπιστία πρὸς τὰς ὡραίας, ἀλλὰ τολμηρὰς ἐπιδιώξεις, ὅπως ἡ ἐπιδίωξις τῆς Βαλκανικῆς ἑνώσεως, ἤρκεσαν διὰ νὰ ἀκουσθοῦν ἀπαισιόδοξοι φωναὶ περὶ τῆς τύχης καὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Διασκέψεως.

Προσπάθειαι τόσον ρηξικέλευθοι εἶνε φυσικὸν νὰ διαγύουν στάδια πολλὰ, καὶ νὰ διέρχωνται ἐνδεχομένως κρίσεις. Θὰ ἦτο ὅμως ἀποκαρδιωτικὸν νὰ πιστευθῇ ὅτι ἡ προσπάθεια τῆς βαλκανικῆς προσεγγίσεως θὰ ναυαγήσῃ εἰς τὴν πρώτην ἀντίξοον πνοὴν ἢ τὸ πρῶτον κῦμα. Ἂν ἦτο ἄκοπος καὶ εὐχερὴς ἡ σταδιοδρομία τῆς ἐπαινετῆς προσπαθείας, θὰ παρείλκον οἱ ἔπαινοι πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐνεπνεύσθησαν καὶ τὴν διεξάγουν.

Εἰς τὴν ἑλληνίδα πόλιν, ὅπου συνεκλήθη, θὰ διεξαγάγῃ ἡ Διάσκεψις τὸ ἔργον της μέσῳ ἀτμοσφαίρας ἄκρως εὐνοϊκῆς. Διότι ὄντως εἶνε ἰδιαιτέρως εὐνοϊκὴ πρὸς τὴν καλὴν προσπάθειαν ἡ ἑλληνικὴ ἀτμόσφαιρα, καὶ οὐδεὶς ἴσως λαὸς εἶνε θερμότερος ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν θιασώτης τῶν ἰδεῶν τῆς βαλκανικῆς προσεγγίσεως. Εἶνε γενικὸν, καὶ πραγματικὸν ἐν Ἑλλάδι τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ εὐοδώσεως τῆς ἐργασίας, ἡ ὁποία διεξάγεται ἀπὸ τοὺς μύστας τῆς βαλκανικῆς ἰδέας εἰς τὰς ἓξ χώρας καὶ συναρμόζεται κατ' ἔτος ἐν τῇ Διασκέψει.

Ἐν τῷ ἐνδιαφέροντι τούτῳ, καὶ διὰ νὰ διασκεδασθοῦν οἱ χαιρέκακοι φόβοι καὶ αἱ πικρόχολοι ἐπικρίσεις θὰ ἔπρεπεν ἡ Διάσκεψις νὰ ἐπωφεληθῇ ἀπὸ τὴν εὐκαιρίαν τῆς νέας της συγκλήσεως διὰ νὰ κατευθύνῃ μὲ πνεῦμα ἀπολύτως πρακτικὸν τὴν ὀργάνωσιν, τὸ ἔργον καὶ τοὺς ἀντικειμενικούς της σκοπούς.

Ἡ Βαλκανικὴ Διάσκεψις ὡς σῶμα, προτρέχον τοῦ μέλλοντος, ὑπερπηδῶν τὴν πραγματικότητα, καὶ συλλαμβάνον τὰς εὐκταίας λύσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθοῦν ἐὰν καὶ ὅταν μυρίαι οὐσιαστικώταται προϋποθέσεις ἐξεπληροῦντο, δὲν ἱκανοποιεῖ βεβαίως τοὺς μεμψιμοίρους, ἀλλ' οὐδὲ τοὺς ψυχροὺς θετικιστάς. Οὐδεὶς ὅμως ὑπάρχει λόγος καὶ οὐδεὶς ὑπάρχει δεσμὸς, δεσμεύων τοὺς συγκροτοῦντας τὴν Διάσκεψιν καὶ ἐμποδίζων αὐτοὺς νὰ ἐπιδοθοῦν κατὰ κυρίαν φροντίδα εἰς τὴν κατάστρωσιν προγράμματος θετικῆς ἐργασίας καὶ πραγματικῶν ἐπιδιώξεων.

Αἱ ποικίλαι Διασκέψεις, αἱ ὁποῖαι περιπατοῦν ἀπὸ χώρας εἰς χώραν ἀπὸ τοῦ πολέμου καὶ ἐντεῦθεν, καὶ αἱ ὁποῖαι πληθύνονται ὁλονὲν μὲ τὴν συναφῆ περὶ αὐτὰς δημοσιότητα, κύριον σκοπὸν ὑπηρετοῦν τὴν ἀνάπτυξιν σχέσεων, τὴν δημιουργίαν δεσμῶν, τὴν ἄρσιν παρεξηγήσεων καὶ πλανῶν, τὴν γνωριμίαν τόπων, τὴν ἀνεύρεσιν σημείων ἐπαφῆς, τὴν ἐπικοινωνίαν, ἐν ἑνὶ λόγῳ, μεταξὺ τῶν λαῶν διὰ μέσου ἐκπροσώπων τῶν οἰκείων ἑκάστοτε τάξεων ἑκάστης χώρας. Τοιουτοτρόπως, σὺν τῷ χρόνῳ καὶ βαθμηδὸν, καταλύεται τὸ παλαιὸν ἐνστικτον δόγμα «πᾶς μὴ ἡμέτερος, ἐχθρὸς», καλλιεργοῦνται συμφέροντα καὶ φιλίαι, προσεγγίζουν οἱ λαοί. Καὶ ὁ κόσμος, ὡς σύνολον, ἐξημεροῦται, καὶ ὑπηρετεῖται ἡ εἰρήνη. Καὶ προχωροῦμεν βῆμα πρὸς βῆμα πρὸς τὸ ἀπώτατον, τὸ πέραν, ἔστω, τοῦ ὁρίζοντος ἰδεῶδες τῆς δημιουργίας μιᾶς κοινωνίας ἀπὸ ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς.

Αὐτὸς λοιπὸν εἶνε ὁ κύριος σκοπὸς, τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκουν αἱ Διασκέψεις, ὅταν δὲν εἶνε συνέδρια ἐπισήμων καὶ ἐξουσιοδοτημένων πληρεξουσίων τῶν Κρατῶν. Πρὸς αὐτὸν τὸν σκοπὸν πρέπει καὶ ἡ Βαλκανικὴ Διάσκεψις νὰ τείνῃ. Καὶ πρέπει συναφῶς, αἱ ὁμάδες τῶν ἓξ χωρῶν νὰ ἀναλάβουν τὴν γόνιμον σταυροφορίαν ὅπως διὰ τῆς δημοσιότητος ἐμβάλουν εἰς τοὺς λαοὺς τὰς ἰδέας τῆς προσεγγίσεως, ἀφ' οὗ πολεμήσουν τὰς προκαταλήψεις καὶ διαλύσουν τὰς πλάνας. Ὁ τύπος πρῶτος, τὰ ἄλλα μέσα τῆς πραγματικῆς δημοσιότητος κατόπιν, πρέπει νὰ χρησιμεύσουν ὡς κύρια ὄργανα καλλιεργείας μιᾶς παμβαλκανικῆς Δημοσίας Γνώμης, ἡ ὁποία θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐκρίζωσιν ὅλων τῶν ἀκανθῶν καὶ θὰ καταστήσῃ πρᾶγμα τὴν βαλκανικὴν προσέγγισιν. Τότε θὰ ἔλθουν αἱ Κυβερνήσεις, τὰ Κράτη, νὰ ὀργανώσουν τὰς λύσεις καὶ νὰ καθορίσουν τὸν τύπον καὶ τὸ ἔνδυμα τῆς προσεγγίσεως αὐτῆς.

Ἡ Διάσκεψις δὲν εἶνε τὸ ἁρμόδιον ὄργανον διὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο μέρος, τὸ ἐπίσημον, τοῦ ὅλου ἔργου. Ὅσοι ἀποβλέπουν πρὸς αὐτὴν ὡς πρὸς τοιοῦτον ἀναρμόδιον ὄργανον, οὐδέποτε θὰ χαροῦν τὴν χαρὰν τῆς πραγματοποιήσεως τῶν προσδοκιῶν των. Τοὐναντίον θὰ δικαιώσουν τοὺς ἀπαισιοδόξους. Ἀλλ' ἡ συνέχισις τῆς Διασκέψεως ἐμφανίζει διανοίας φωτεινὰς, πολιτικοὺς ἐμπείρους, οἱ ὁποῖοι δὲν πρόκειται βεβαίως νὰ καταδιώκουν χιμαίρας. Εἶνε ἐλπὶς καὶ εὐχὴ νὰ ὀργανώσῃ ἡ Διάσκεψις τὰ καθ' ἑαυτὴν κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε τὸ ἔργον της νὰ ὑπάρξῃ γονιμώτατον καὶ νὰ ἀποδώσῃ τὸ ἀνώτατον δυνατὸν ὅριον τῶν ἐφικτῶν ἀποδόσεων.

'Ἡ σοφία τῆς φύσεως

'Ἡ ἀγάπη τῶν γονέων πρὸς τὰ παιδιά των

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν «Πρωΐαν» ἕνα ἄρθρίδιον διὰ τὴν τερατώδη γονιμότητα μερικῶν ζωϊκῶν εἰδῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν ψαριῶν, ὡς καὶ διὰ τὸν τερατώδη ἐπίσης, κατὰ σοφὴν τῆς φύσεως ἀντινομίαν, κανναβαλισμόν των, ἀφοῦ οἱ γονεῖς οἱ ἴδιοι κατατρώγουν τὰ μικρά των. Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἀρθριδίου ἐκείνου ἕνας ἐξίσου ἀναγνώστης παρατηρεῖ ὅτι ἂν οἱ ἄνθρωποι δὲν τρώγουν τὰ παιδιά των, κάνουν ὅμως κάτι χειρότερον: τὰ βάζουν νὰ δουλεύουν μὲ τὸν σκοπόν ν' ἀπαλλαγοῦν αὐτῶν ὅσον τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερα. Τοὺς μαθαίνουν ἕνα ἐπάγγελμα, ὄχι διὰ τὴ καλὴν τῶν παιδιῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἰδικῆς των εὐμαρείας, ὅταν μεγαλώσουν τὰ παιδιά των. Εἶνε δὲ χαρακτηριστική, διὰ τοῦτο, ἡ λύπη τῶν γονέων ὅταν τὸ παιδί των ἀποτύχῃ εἰς ἕνα μάθημα, εἰς ἕνα διαγωνισμόν, εἰς μίαν ἐπιχείρησιν οἰανδήποτε. Εἶνε λύπη διὰ κόπους χαμένους καὶ χρῆμα ἐπίσης χαμένο, λύπη διὰ θυσίας ποὺ χάνουν τὴν ἐλπίδα ν' ἀνταμειφθοῦν, ἀπὸ μέρους τοῦ παιδιοῦ. Οἱ γονεῖς λυποῦνται καὶ ἐξεγείρονται, σὰν νὰ τοὺς ἔκλεψαν κάτι ποὺ ἐθεωροῦσαν ὡς βέβαιον κτῆμα των. Ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀπόψεως —καταλήγει ὁ ἔξυπνος ἀναγνώστης— οἱ ἄνθρωποι δὲν διαφέρουν καὶ πολὺ ἀπὸ τὰ ψάρια.

Ἀλλ' ἡ παραδοξολογία εἶνε καταφανὴς ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἡ ἀγάπη τῶν γονέων, λέγει μία παροιμία, κατέρχεται (πρὸς τοὺς ἀπογόνους) δὲν ἀνέρχεται. Ὅταν οἱ γονεῖς θρηνοῦν τὴν ἀποτυχίαν τοῦ παιδιοῦ των, εἰς τὸ σχολεῖον ἢ εἰς τὰ πρῶτα βήματα τῆς ζωῆς του, θρηνοῦν ἴσως ἀπὸ ἐγωϊσμόν, ἀλλ' ὁ ἐγωϊσμὸς αὐτὸς ἔχει μεταβιβάσει ἐξ ὁλοκλήρου τὰ δικαιώματά του εἰς ἕνα διάδοχον. Διότι, πράγματι, κάθε πατέρας περιμένει ἀπὸ τὸ παιδί του νὰ ἐπιτύχῃ ἐκεῖ ὅπου ὁ ἴδιος δὲν ἐπέτυχε. Τὸ παιδὶ πρέπει νὰ ξεπεράσῃ τὸν πατέρα. Αὐτὸς εἶνε ὁ ἐγωϊσμὸς τοῦ δευτέρου. Εἴδατε ποτὲ κανένα πατέρα νὰ ζηλεύῃ τὸ παιδί του διὰ τὰς ἐπιτυχίας του; Αὐτὸ θὰ ἦτο τερατῶδες. Ἀλλὰ βλέπετε καθεμέρα πατέρες ποὺ ζηλεύουν τὰ παιδιὰ τῶν ἄλλων. Καὶ τὰ ζηλεύουν περισσότερο παρ' ὅ,τι ζηλεύουν τὰ ἴδια τὰ παιδιά τοὺς πλέον προχωρημένους εἰς τὴν ζωήν, πλέον εὐνοηθέντας ἀπὸ τὴν φύσιν ἢ ἀπὸ τὴν τύχην, ὁμηλίκους των. Ἀλλ' αὐτὸ εἶνε ἄλλο ζήτημα:

Ἔρχεται μία στιγμὴ εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ὅπου ὁ ἄνθρωπος κατανοεῖ ὅτι δὲν θὰ ἠμπορέσῃ πλέον νὰ πραγματοποιήσῃ τὰ ὄνειρά του, ὁ ἴδιος. Ἐναποθέτει τότε τὴν πραγματοποίησιν των εἰς τὸ παιδί του, — ἂν ἔχῃ—, εἰς τὸ ἀνῆψι, τὸ προγόνι, τὸ θετὸν τέκνον του, ἕνα οἱονδήποτε προστατευόμενόν του, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου βλέπει τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτόν του ἀντιπροσωπευόμενον εἰς τὸ μέλλον. Καὶ ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀναζοῦν ἐκ νέου αἱ ἐλπίδες τῆς νεότητός του χωρὶς τὰς ὁποίας ἡ ζωὴ δὲν θὰ ἦτο παρὰ μία, μακρὰ ἡ βραχεῖα, ἀναμονὴ τοῦ θανάτου.

Ἄλλως τε, ἡ Φύσις μᾶς ἔδωσε

Τὸ σύμφωνον τοῦ Λοκάρνο κινδυνεύει

Οἱ Ἄγγλοι θέλουν νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν «λαμπρὰν ἀπομόνωσιν»

Τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἀντιθέτων

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30 Ὀκτωβρίου. [Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία]. — Ἡ «λαμπρὰ ἀπομόνωσις» εἰς τὴν ὁποίαν ἔζησε καὶ ἐδοξάσθη ἡ Ἀγγλία ἐπὶ ἕνα αἰῶνα περίπου ἤρχισε ν' ἀποτελῇ καὶ πάλιν τὸ ὄνειρον ὡρισμένης τάξεως πολιτικῶν. Συγκεκριμένως, μεγάλη μερὶς τῆς δεξιᾶς ἰδίᾳ πτέρυγος τοῦ ἀγγλικοῦ Συντηρητικοῦ κόμματος ἀνέλαβεν ἀπό τινος συστηματικὴν ἐκστρατείαν ὑπὲρ τῆς ἐπανόδου εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς λαμπρᾶς ἀπομονώσεως. Τὴν ἐκστρατείαν αὐτὴν διεξάγει κυρίως ὁ Τύπος τοῦ λόρδου Μπήβερμπρουκ, ὑποστηρίζων τὴν ἀνάγκην ὅπως ἐγκαταλειφθῇ, ἀπὸ μέρους τῆς Ἀγγλίας, τὸ περίφημον σύμφωνον τοῦ Λοκάρνο, τὸ ὁποῖον τὴν ὑποχρεώνει εἰς ἐπέμβασιν ἐν περιπτώσει γαλλογερμανικῆς ρήξεως. Μακρὰν τῶν εὐρωπαϊκῶν ὑποθέσεων, μακρὰν τῆς ἠπειρωτικῆς Εὐρώπης, μακρὰν τῶν δεσμεύσεων τοῦ Λοκάρνο: Εἶνε τὰ συνθήματα τῆς νέας πολιτικῆς κινήσεως, ἡ ὁποία φαίνεται ὅτι κατακτᾷ ὀσημέραι ἔδαφος καὶ μεταξὺ τοῦ λαοῦ. Ὁ ἔμφυτος ἐθνικὸς ἐγωϊσμὸς τῶν Ἄγγλων ἐνισχύει τὴν κίνησιν αὐτὴν καὶ ἐκ τῶν κάτω, ἀφοῦ ἤρχισεν ἐκ τῶν ἄνω. Καὶ εἶνε χαρακτηριστικόν, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης, τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς λαμπρᾶς ἀπομονώσεως συμφωνοῦν μὲ τοὺς δεξιοὺς Συντηρητικοὺς καὶ αὐτοὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἐργατικῶν μαζῶν, τὰ πλεῖστα δηλαδὴ μέλη τοῦ Ἐργατικοῦ κόμματος. Ἡ ἄκρα δεξιὰ καὶ ἡ ἄκρα ἀριστερὰ συμπίπτουν, διὰ νὰ ἐπιτεθοῦν, ἔστω καὶ χωριστά, κατὰ τῶν ἰδεῶν τᾶς ὁποίας, ἐξ ὀνόματος τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, διεκήρυξε πρό τινος εἰς τὸ Μπέρμιγχαμ ὁ ἐπίσημος ἡγέτης τοῦ Συντηρητικοῦ κόμματος κ. Μπάλντουϊν, τονίσας ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ σεβασθῇ τᾶς ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ συνθηκῶν ἀπορρεούσας διεθνεῖς ὑποχρεώσεις της. Οἱ «ἀπομονωτικοὶ» ἐξαίρουν ἀπὸ συστήματος τὰ πλεονεκτήματα ποὺ ἠμπορεῖ νὰ προσπορίσῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἡ διατήρησις πλήρους ἐλευθερίας ἀπὸ μέρους της. Καὶ ἀντιθέτως τονίζουν τοὺς θόν. κινδύνους ποὺ δημιουργεῖ διὰ τὴν Ἀγγλίαν ἡ ἐξόχως θολωθεῖσα ἀπό τινος κατάστασις τῆς Εὐρώπης. Ἂν ἡ Εὐρώπη ἐτρελλάθη, παρατηροῦν οἱ ὑπέρμαχοι τῆς λαμπρᾶς ἀπομονώσεως, ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ τὴν μιμηθῶμεν καὶ ἡμεῖς; Καὶ δείγματα τῆς εὐρωπαϊκῆς τρέλλας ἔχομεν καθημερινά. Διατί, λοιπόν, νὰ μὴ χωρίσωμεν τὰς εὐθύνας μας ἐγκαίρως; —Διότι τὸ σύμφωνον τοῦ Λοκάρνο μᾶς δεσμεύει, ἀπαντοῦν οἱ ἀντιθέτοι. Καὶ διότι δὲν εἶνε δυνατόν, ἂν ἀνάψῃ μία πυρκαϊὰ εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀδιάφορον ἐξ ὑπαιτιότητος τίνος, ἡ Ἀγγλία νὰ παίξῃ ρόλον ἀπαθοῦς θεατοῦ, ἀφοῦ ἡ πυρκαϊὰ θ' ἀπειλήσῃ, οὕτως ἢ ἄλλως, καὶ αὐτὴν τὴν ἰδίαν... Αὐταὶ εἶνε αἱ δύο ἀντίθετοι θέσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη, ἡ θέσις τῶν «ἀπομονωτιστῶν» κατακτᾷ ὀσημέραι ἔδαφος, ὡς προελέχθη, ἐνῷ ἡ δευτέρα ἀγωνίζεται ἀπεγνωσμένως, γύρω ἀπὸ τὴν σημερινὴν κυβέρνησιν, νὰ κρατήσῃ τὸ ἰδικόν της.

Δεῖγμα τῆς ὑστάτης αὐτῆς προσπαθείας ἀποτελεῖ καὶ τὸ σημερινὸν κύριον ἄρθρον τοῦ «Παρατηρητοῦ», τὸ ὁποῖον τονίζει ὅτι ἡ ἰδέα τῆς λαμπρᾶς ἀπομονώσεως δὲν ἐξυπηρετεῖ οὔτε τὰ συμφέροντα τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης, διότι ἐνισχύει τὰς φιλοπολέμους τάσεις ὡρισμένων πολιτικῶν ἀρχηγῶν (ὅπως ὁ Χίτλερ, ὑπονοεῖται), ἀλλ' οὔτε καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας, διότι ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν θὰ εἶνε φίλη κανενός, δὲν θὰ ἔχῃ καὶ κανένα φίλον.

Ὁ ἀρθρογράφος —ὁ γνωστὸς κ. Γκάρβιν— διερωτᾶται ἂν ἡ Ἀγγλία δύναται νὰ σώσῃ αὐτὴ ἑαυτήν, ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν συμβῇ εἰς τὸν ἄλλον κόσμον. Καὶ ἀπαντᾷ ὅτι τοῦτο εἶνε ἀδύνατον. Ἡ Γερμανία ζητεῖ σήμερον νὰ τῆς ἀποδοθοῦν αἱ ἀφαιρεθεῖσαι ἐξ αὐτῆς ἀποικίαι της. Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, εἰς τί ἠμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ ἡ πολιτικὴ τῆς ἀπομονώσεως; Ἡ ἀπομόνωσις θ' ἀπετέλει αὐτοκτονίαν. Διότι θὰ ἐνίσχυε τὴν παγκόσμιον ἁμίλλαν τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ τὸν σχηματισμὸν διαφόρων ὁμάδων συμμαχιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀσφαλῶς θὰ ἐκαπόνιζον τὰ συμφέροντά των εἰς βάρος τῶν συμφερόντων τῆς ἀπομονωμένης Ἀγγλίας. Ὅ,τι ἀπεκλήθη «λαμπρὰ ἀπομόνωσις» θὰ κατέληγεν οὕτως εἰς τὸ νὰ ἐμφανίσῃ τὴν Ἀγγλίαν, κατὰ τὴν περίφημον φράσιν τοῦ βαρώνου φὸν Μάρσαλλ, «ἀντικείμενον διαπραγματεύσεων (μεταξὺ τῶν ἄλλων) προς διανομήν». Χωρὶς τὴν ἐγκάρδιον συνεννόησιν» ἡ Ἀγγλία θὰ εἶχε κατακτηθῇ, κατὰ τὸν πόλεμον, ἡ δὲ Βρεταννικὴ Αὐτοκρατορία δὲν θὰ ὑπῆρχε σήμερον, διότι θὰ τὴν εἶχεν ἀντικαταστήσει ἡ Αὐτοκρατορία τῶν Χοεντζόλλερν ἡ ὁποία θὰ ἦτο κυρίαρχος κατὰ ξηράν, κατὰ θάλασσαν καὶ εἰς τὸν ἀέρα. Ἡ Ἱστορία ἠμπορεῖ νὰ λησμονηθῇ, λέγει ὁ κ. Γκάρβιν, ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἀποδίδομεν κάποιαν ἀξίαν εἰς τὴν ζωὴν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραβλέπωμεν μερικὰς σαφεῖς, ὅσον καὶ σοφάς, προειδοποιήσεις ἐκ τῆς σημερινῆς πραγματικότητος. Δὲν ἐπιτρέπεται, πρὸ παντός, νὰ μὴ λαμβάνωμεν καμμίαν προφύλαξιν, κατόπιν τῶν προειδοποιήσεων αὐτῶν. Ἂν ἡ Ἀγγλία τεθῇ ἀντιμέτωπος πρὸς κάθε δόγμα πολιτικῶν ἐξασφαλίσεων τῆς ἐξήνης, τοῦτο ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς θὰ τὴν ἀτιμάσῃ, θὰ συντελέσῃ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὸ νὰ ἐπιστεύσῃ μίαν ῥῆξιν εἰς τὴν ὁποίαν οὔτως ἢ ἄλλως δὲν ἠμπορεῖ, ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, νὰ μείνῃ μέχρι τέλους ἀμέτοχος. Ἡ πολιτικὴ τῆς ἀκυρώσεως τοῦ συμφώνου τοῦ Λοκάρνο, ἡ πολιτικὴ τῆς ἐξασθενίσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, εἶνε συμφέρουσα μόνον εἰς τὴν Γερμανίαν σήμερον. Διότι εὐνοεῖ τὸν ἐπανεξοπλισμόν της. Εἶνε συμφέρουσα ἐπίσης, ἀπὸ ἄλλης πλευρᾶς, εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς εἰρήνης, διότι ἐπιτρέπει, καὶ ἀχρεῖ μάλιστα, εἰς τὴν ἁμίλλαν τῶν ἐξοπλισμῶν ὅλων τῶν κρατῶν, ἡ ὁποία δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀποληξῇ παρὰ εἰς ἕνα νέον παγκόσμιον, ἀπείρως φοβερώτερον τοῦ τελευταίου, πόλεμον. Καὶ εἰς τὸν πόλεμον αὐτόν, ἡ Ἀγγλία ἀντὶ νὰ σώσῃ ἑαυτὴν ἀπὸ τὰ δεινά του, ὅπως ἰσχυρίζονται οἱ «ἀπομονωτικοί» θὰ παρασυρθῇ καὶ ἄκουσα διὰ νὰ ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ συντετριμμένη... Αὐτὰ εἶνε τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ «Παρατηρητοῦ». Ἀλλά, παρὰ ταῦτα, καὶ ἄλλα ἀνάλογα, ἡ κίνησις ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς τῆς «Λαμπρᾶς ἀπομονώσεως» ὄχι μόνον δὲν ἐξασθενίζει, ἀλλ' ἀντιθέτως ἐνισχύεται εἰς ὅλην τὴν Ἀγγλίαν. Καὶ τὸ Λοκάρνο κινδυνεύει ὅσον ποτὲ ἄλλοτε, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν τῆς Μάγχης...

Γελοιογραφία τοῦ «Ντέιλυ—Ἔξπρες», διακωμῳδοῦσα τὰ μέλη τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν κ. Μακντόναλντ, ὡς «στρατιώτας τοῦ Λοκάρνο», τοῦ Συμφώνου δηλαδὴ, ὅπερ ὑποχρεώνει τὴν Ἀγγλίαν νὰ ἀναμιχθῇ εἰς μέλλουσαν ἐν Εὐρώπῃ σύρραξιν, παρὰ τὴν γνώμην τῆς πλειονότητος τοῦ λαοῦ της.

Ἡ χωμῳδία τῆς ζωῆς

Τὸ Σχολεῖον

Εἰς τὴν γειτονιά μου λειτουργεῖ ἕνα Σχολεῖον Ἀρρένων. Ἐπειδὴ τὸ Σχολεῖον αὐτὸ εἶνε ἐγκατεστημένον εἰς ἰσόγειον διαμέρισμα, ἀπὸ τὰ ἀνοικτὰ παράθυρά του ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ παρακολουθήσῃ ὅλα τὰ συμβαίνοντα ἐντός. Λοιπὸν χθὲς ἔλαβε χώραν ἡ ἀκόλουθος σκηνὴ, μὲ τὴν ὁποίαν νομίζω ὅτι ἀξίζει νὰ ἀσχοληθῇ ἡ παροῦσα στήλη. Ὅπως συμβαίνει συνήθως, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ μαθήματος, οἱ μαθηταί, συγκεντρωμένοι εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν παραδόσεων, διεσκέδαζον παίζοντες μεταξύ των, πειράζοντες ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ ἐν γένει ἀναταρασσόμενοι ἐν θορύβῳ καὶ ἀλαλαγμῷ. Ἐλάχιστοι ἦσαν ἐκεῖνοι ποὺ ἐμελετοῦσαν ὅσα δὲν εἶχον προφθάσει νὰ μελετήσουν στὸ σπίτι τους, ἀκόμη δὲ ὀλιγώτεροι ὅσοι ὑπήκουον εἰς τὰς ἐπαναλαμβανομένας προτροπὰς τοῦ ἐπιστάτου ὅπως μὴ θορυβοῦν. Τὰ χρέη, λέγει ἡ γαλλικὴ παροιμία, εἶνε ὅπως τὰ παιδιά. Ὅσῳ μικρότερα εἶνε, τόσῳ καὶ περισσότερον φωνάζουν. Τὸ ἴδιο ἠμπορεῖ νὰ λεχθῇ καὶ ἀντιθέτως, ἀφοῦ τὰ παιδιὰ τοῦ γειτονικοῦ μου Σχολείου ἦσαν ὑπωσδήποτε μικρὰ καὶ ἐσήκωναν τὴ γειτονιὰ στὸ ποδάρι μὲ τὶς φωνὲς καὶ τὶς τρέλλες τους. Ἐπάνω εἰς τὸ παιχνίδι ὅμως κάποιος ἀπὸ τοὺς μαθητὰς ἔσπρωξε ἕναν ἄλλον, ἐκεῖνος ἔπεσε, ἀνατρέψας ἕνα θρανίον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπῆρχε ξεβούλωτον ἕνα καλαμάρι γεμᾶτο μελάνι, τὸ μελάνι ἐχύθη καὶ τὸ πάτωμα τῆς αἰθούσης ἐμουντζουρώθη μαζὶ μὲ ἀρκετὰ μαθητικὰ παπούτσια. Τὰ γέλια καὶ ὁ θόρυβος ἐκορυφώθησαν μὲ τὸ περιστατικὸν αὐτό, ὁ ἐπιστάτης ἐξηγριώθη καὶ περιέλουσε μὲ ὕβρεις τοὺς παρεκτραπέντας, εἰς τὰς φωνὰς δὲ τοῦ τελευταίου ἐνεφανίσθη ἐντὸς τῆς αἰθούσης ὁ διδάσκαλος, μὲ αὐστηρὰν καὶ ἐπιβλητικὴν φυσιογνωμίαν. Εἰς τὴν ἐμφάνισιν τοῦ διδασκάλου, κάθε θόρυβος ἐκόπασε καὶ κάθε φωνὴ ἐσίγησεν. Οἱ μαθηταὶ ἔμειναν ἀκίνητοι εἰς τὰς θέσεις των, σιωπηλοὶ καὶ τρομαγμένοι, μήπως καὶ ἐνοχοποιοῦντο δι' ὅ,τι εἶχε συμβῆ. Ὁ διδάσκαλος εἶδε τὸ χυμένο μελάνι καὶ τὸ μουντζουρωμένο πάτωμα, ἀπευθυνόμενος δὲ πρὸς ἕνα ἐκ τῶν μαθητῶν, ἠρώτησε:

— Ἔλα ἐδῶ σύ! Πές μου ποιός ἔχυσε τὸ μελάνι καὶ ἐλέρωσε τὸ πάτωμα καὶ τὰ θρανία;

— Δὲν ξέρω, κύριε δάσκαλε.

— Πῶς δὲν ξέρεις, ἀφοῦ βρίσκεσαι κοντὰ στὸ θρανίο ποὺ ἔπεσε;

— Δὲν εἶδα ποιὸς τὤρριξε. Δυὸ παιδιὰ ἔσπρωχναν τὸ ἕνα τὸ ἄλλο, ἔπεσαν ἀπάνω στὸ θρανίο καὶ ἔγινε αὐτὸ ποὺ ἔγινε.

— Καὶ δὲν τὰ εἶδες τὰ παιδιὰ αὐτά;

—Ποῦ νὰ τὰ ξεχωρίσω; Τὰ περισσότερα ἐσπρώχνονται.

— Μήπως ἤσουνα ἐσὺ ὁ ἴδιος τὸ ἕνα ἀπ' αὐτά;

— Ὄχι, κύριε δάσκαλε. Σᾶς κάνω ὅ,τι ὅρκο θέλετε!

Ἡ ἀνάκρισις ἐπανελήφθη μὲ δεύτερον μαθητήν, μὲ τρίτον, μὲ εἰκοστόν, ἀλλὰ κανεὶς δὲν εἶπε ὅτι εἶχε χύσει τὸ μελάνι. Ὅλοι ἦσαν λευκοὶ περιστεραί, ἀκόμη καὶ ἐκεῖνοι τῶν ὁποῖων τὰ πόδια εἶχαν μουντζουρωθῆ ἀπὸ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ καλαμαριοῦ. Ὁ διδάσκαλος ἦτο ἕτοιμος νὰ ἐφαρμόσῃ κάτι ἀνάλογον πρὸς τὸ ἀρχαῖον σύστημα τοῦ ἀποδεκατισμοῦ. Νὰ πάρῃ δηλαδὴ μερικοὺς ἀπὸ τοὺς μαθητὰς, οἱουδήποτε, καὶ νὰ τοὺς ξυλοκοπήσῃ, ἀφοῦ δὲν ἠμποροῦσε νὰ εὕρῃ τοὺς πραγματικοὺς ἐνόχους. Ἕνας ὅμως ἐκ τῶν μαθητῶν ἤλθε καὶ ἐστάθη περιδεὴς ἐνώπιόν του:

— Κύριε δάσκαλε, εἶπε τρομαγμένον τὸ παιδί, ἐγὼ ἤμουνα ποὺ μὲ ἔσπρωξαν.

— Καὶ ποιὸς σὲ ἔσπρωξε;

— Δ

Θεάματα

(Λόγω περιορισμού χώρου δημοσιεύομεν μόνον τα ονόματα των ταινιών)

ΕΘΝΙΚΟΝ. «Σκοπός ανώ Κόμβον».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Δυνηγόρος».
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ. «Νυφούλες Λεμονιάτες».
ΒΥΖΑΝΤΙΟ. Λαϊκό «Μπαζάρ. Ελπίς γάμος γλυκύτατος».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ο Πατριάρχης».
ΚΟΡΩΝΙΟΝ. «Λάμψη του πολυτελείου».
ΟΔΕΟΝ. «Ο Μπαρμπα-Κωνσταντής».
ΟΛΥΜΠΙΑ. 6.30 μ.μ. «Λάκμε με την Ισπανίαν».
ΠΑΠΑΪΑΝΝΟΥ. Ο «Λάζαρος».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Σκοπός στο Κάιρον».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Η κυρία Μπεμπέ».
ΓΑΛΛΙΑ. «Σ' ένα νησί Παρ.».
ΕΛΠΙΣ. «Κλωστή κόκκινη».
ΣΠΑΡΤΗ. «Λάκμε φλάμ. Βερόνικα».
Ο.Δ.Ο. «Μία νύχτα μαγική».
ΑΚΤΑΙΟΝ. «Μυστηριώδες δολοφόνος».
ΑΘΗΝΑΙ. «Η κόρη του Φίλιπ».
ΕΛΛΑΣ. «Κόρη του Φίλιπ».
ΙΡΙΣ. «Ο Ρίκο του ιππικού».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Ένα βρυκόλακο τα κατάφερε».
ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ. «Ο Ρωμαίος και η Ζουλιέτα».
ΠΛΑΚΑ (Πετρούπολη). «Σ.Σουνάν».
ΡΟΞΥ.ΚΑΛΥΨΩ. «Κλέφτης γυναικών».

Πειραιώς και Προαστείων

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. Λόγω «Βαστά! Σταματάει». Σπαρ. «Λιβάνια! Δόξα».
ΚΑΠΙΤΩΛ. «Η σωρός κατ ο κόφρο».
ΛΥΡΑ. «Ένα κόρο κι ένα κοριτσάκι».
ΠΑΛΛΑΣ. «Ο ανθρωπος με τη Ιπποτικά».

Ραδιόφωνον

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ (372 μ.). 8 μ.μ. Συναυλία. 9 μ.μ. Φιλαρμονικη συναυλία. 10 μ.μ. Ρεσιτάλ πιάνου. Εργα Λιστζόβ. Μπετόβεν.
ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1412 μ.). 9 μ.μ. Χορωδιακή συναυλία. Εργα Μοζάρτ.
ΒΕΛΓΡΑΔΙΟΝ (429 μ.). 8 μ.μ. Εργα γαλλικής φυσικής. 8.30 μ.μ. Εργα Μοζάρτ. 9 μ.μ. Εργα Μοζάρτ. 9.45 μ.μ. Αρια. 11 μ.μ. Ραδιοφωνικό.
ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (418 μ.). 8 μ.μ. Εργα Μοζάρτ. Γκαίτνερ. Εργα Κρεμπίλ. Εργα Μοζάρτ. Εργα Μοζάρτ. «Γρέκλεν γιά σοφάρο, χορόν». Εργα Μοζάρτ. Εργα Μοζάρτ. Εργα Μοζάρτ. Εργα Μοζάρτ. 9.30 μ.μ. Κοντσέρτο δωματίου. Κλαβικόρδο. Εργα Μοζάρτ. 9.30 μ.μ. Μουσικό χορό.
ΒΙΕΝΗ (518 μ.). 8 μ.μ. Μουσική διαφόρων Κουαρτέτο Λιζ. Κοντσέρτο Μοζάρτ. Αρια. 9 μ.μ. Χορωδ. Σκουμπ. «Κλωστέτο». 9.25 μ.μ. Χορωδιακή συναυλία. 11.15 μ.μ. Χορωδ.
ΒΟΡ. ΓΙΑΛ. Σπ.ΚΡΟΤΗΜΑ. (Γκιόφ, Ρίμπαν, Γαρτνερ, Γκρόσμαν, Κρόμπαχερ). 10 μ.μ. Συναυλία. 11.15 μ.μ. Κομπαρσί.
ΒΟΓΚΟΥΡΕΣΤΙ. 4394 μ.). 8 μ.μ. Δίσκοι. 9.30 μ.μ. «Γρίλλο Μπέτ». 10 μ.μ. Δίσκοι.
ΛΟΝΔΙΝΟΝ (Τσόκιος. 355 μ.). 8.30 μ.μ. Πιανο. Μπαρ. φωνητ. Μ. Μπαρ. Κλαρίνο. Κλίν. φωνητ. 9. 15 μ.μ. Ρεσιτάλ. τραγ. Λονδρέζικα. Γρίφ. Κοκκινίου. Πιάνο. Κλαρίνο. Μόρφαν. χορωδ.
ΛΙΟΝ (Τόμ-Πορτλάν. 329 μ.). 10 μ.μ. Μουσικό. 10.35 μ.μ. Δίσκοι. Κοντρόβ. 11.15 μ.μ. Μουσικό. Τρία φλάουτα.
ΠΡΑΓΑ (488 μ.). 6.30 μ.μ. «ΤΡΟΒΑΤΟΡΕς. 11 μ.μ. Εργα Σμέτανα.
ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟΝ (345 μ.). 9.30 μ.μ. Μουσικό. 10.35 μ.μ. Σουμπέρτ. Τρία φλάουτα. Φλάγκνερ. Μπαρ. Ορφεύς. Φρανκ. Μπ. 8.10 μ.μ. Αρια. Αρια. Μοζαρ. Κλαρωμπίν. Βάγκν. Τλιάδ μαρ. Φουκαί. Κλαρωμπίν. Βάγκν. Τλιάδ μαρ. Φουκαί. Κλ.

μαντικά κεφάλαια πρός ανόρθωσιν των ανεγκλεισμένων μηχανισμών δια τοιαύτας ξενοδοχειακάς ανάγκας, δια τής νέας ανόρθωσεως του ρεύματος τής κάθοδοτα θυμάτα τής αιθούσης τοιν. Διότι ήξι μόνον ός δεμία προσηγόρευσις πλέον εἰς αὐτοὺς εἰκονοῦν δια τοῦ ἀνωτέρου τοῦ ηλεκτρικοῦ ρεύματος. Δίκαια τούνυν τὸ ἐξαιρετικὸν καθημερινὸς Μὶς Ἐταιρία ἐπιθυμεῖ πατρεστεῖ τὰ ἐκβιάζῃ δὶ αὐτοῦ τοῦ ρεύματος τὸ πλέον τὸ ἀνάλογον τοῦ ἐκβιασμοῦ. Ἀλλ' ἐν μόνον ἐπιεῖδη χρατεῖ τὸ μονοπολιον τοῦ ἐκβιασμοῦ. Ἐν τοιουτοτρόπῳ τὴν δυνατότητα τοῦ ἐκβιασμοῦ.

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ ἀνάγκη τῆς Ἑλλάνος ἐκ τοιαυτοῦ τὴν κρίσιν ὑπὸ τὴν ὁποίαν βιοτεῖ ἡ παγκόσμιος ἐμπορική ναυτιλία. Ἀνεκαθεν ἐν ἀκατανεμήσει ἀγορᾶ ἐπ' ἀπεράντου ἀγορᾶ ἐπ' ἀπεράντου νολίτης χωρητικότητος 21.240 τόνων κατ' ἀναμφίβολον ἀλλ' ἐν τῷ ὁποία εἶχον ἀγορασθῆ κατὰ τὸ προηγούμενον δεκαετηνέμπριον. Ἐν τῷ μεταξύ ἡ Ἑλλὰς ἐν ἀνταγωνίζεται ἀπὸ ἀπόπειρας πάντοτε. Ἐν σημαίας παρὰ τὴν ἀνισότητα τῶν ὅρων ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ ἑλληνικὴ σημαία ἀρχεται πρώτη εἰς τὴν κίνησιν τῶν Ἑτεων των Δικαιοσυνῶν. Κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον ἐν διμήνῳ ἐκ τῶν ἐν Ἑλλὰς ἀτμόπλοια ὁλικῆς χωρητικότητος 174.800. Ἐνα ἀγκυρεῖ πάρεστι ἐπὶ μέρους εἰς τὴν παγκόσμιον κρίσιν ἡ Ἑλληνική ναυτιλία κατορθοῦν νὰ ἐπιβιώσεται εἰς τὴν πρώτην χρονικὴν ἀνάγκας καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἐργασίας εἰς ἑκατοντάδας ἀνθρώπων.

Οἱ αὐτόκινητοι τσιγκάνοι Ἐν τοῦ δὲ ἡ ἡμέρας Γυρόμαι μὲν ἀπὸ τὴς σήμερον τὴς ἀπὸ τὴς ἀπὸ τὴς ἀπὸ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΑΘΡΟΑ ΑΓΟΡΑ ΧΡΥΣΟΥ ΥΠΟ ΤΩΝ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

ΗΜΙΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΙΑΒΗΜΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 1. (Τηλ)φικῶς). — Ἐγνώσθη ὅτι αἱ ἀποφάσεις τοῦ προέδρου Ροὺζβελτ περὶ ἀγορᾶς χρυσοῦ καὶ ἔξω τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, προεκάλεσαν ἡμιεπίσημον διάβημα τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως τονίζουσης διά τοῦ ἐν Βασιγκτῶνι ἀντιπροσώπου της τας συνεπείας, τας ὁποίας θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἔχῃ διὰ τὴν παγκόσμιον οἰκονομικὴν κατάστασιν ἡ δημιουργία μιᾶς καταστάσεως πραγματικοῦ συναλλαγματικοῦ πολέμου.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ διαβήματος αὐτοῦ, ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις παρέσχεν εἰς τοὺς Ἄγγλους ἀντιπροσώπους τὴν κατηγορηματικὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι δὲν προτίθεται νὰ προβῇ εἰς ἀγορὰν χρυσοῦ ἐν μεγάλῃ κλίμακι, οὔτε νὰ προκαλέσῃ μεγάλην ὑποτίμησιν τοῦ δολλαρίου.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μάλιστα τοῦ «Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης», ἡ ἐξουσιοδοτηθεῖσα ἀπὸ τὸν πρόεδρον Ροὺζβελτ διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν δολλαρίων «ἐπιτροπὴ οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως» ἐπιδιωμεῖται νὰ καθησυχάσῃ ἀκόμη περισσότερον τοὺς ἀγγλικοὺς κύκλους, ἐπρότεινε τηλεγραφικῶς εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἀγγλίας νὰ γίνῃ αὐτὴ ὁ πράκτωρ της δι' ὅλας τὰς ἐν Λονδίνῳ ἀγοραπωλησίας χρυσοῦ καὶ δολλαρίων.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἀγγλίας δὲν ἀπήντησεν ἀκόμη εἰς τὴν πρότασιν αὐτήν, τὴν ὁποίαν δὲν φαίνεται νὰ ἐδέχθη μὲ πολὺν ἐνθουσιασμόν. Πιστεύεται ὅτι ἀνάλογον πρότασιν θὰ ἀπευθύνῃ ἡ ἀμερικανικὴ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Γαλλίας διὰ τὰς ἐν Παρισίοις πράξεις.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐξακολουθοῦν πάντοτε νὰ διαδίδωνται, χωρὶς νὰ εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξακριβωθοῦν ἀπολύτως αἱ πληροφορίαι, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ Ἀγγλία καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι διαπραγματεύονται διὰ τὸν καθορισμὸν κοινῆς πολιτικῆς καὶ συνεργασίας εἰς τὸ ζήτημα τοῦ χρυσοῦ.

Πάντως αἱ ἐνέργειαι τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως δὲν ἐξῆλθον ἀκόμη τῆς προκαταρκτικῆς των φάσεως φαίνεται δέ, ὅτι ὁ πρόεδρος Ροὺζβελτ ἀνέβαλεν ἐπί τινας ἡμέρας τὴν ἀγορὰν τοῦ χρυσοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, μέχρις οὗ καθησυχάσῃ ἡ Ἀγγλία καὶ ἀποφευχθοῦν αἱ διεθνεῖς περιπλοκαί.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 1. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐξ Οὐασιγκτῶνος ὅτι ἡ κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀναμένει ἐναγωνίως τὴν ἔκθεσιν τοῦ αὐριανοῦ (σημερινοῦ) ἀγγλικοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου κατὰ τὸ ὁποῖον, ὡς πιστεύεται, θὰ ληφθοῦν ἀποφάσεις ἐκ μέρους τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν δοθησομένην ἀπάντησιν εἰς τὴν ἀμερικανικὴν τοιαύτην ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων διὰ τὸ νομισματικὸν πρόβλημα. Πιστεύεται ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ προβῇ αὔριον εἰς τὴν ἀγορὰν χρυσοῦ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 1. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἐν σχέσει πρὸς τὴν διεθνῆ νομισματικὴν κατάστασιν, ὡς αὕτη προέκυψεν ἐκ τῶν ἀποφάσεων τοῦ προέδρου Ροὺζβελτ, ἠμιεπίσημος γαλλικὴ ἀνακοίνωσις βεβαιοῖ ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ζήτημα συμφωνίας μεταξὺ τῶν χωρῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν ἀπέστησαν τοῦ χρυσοῦ κανόνος, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως περιορίσουν τὰς νομισματικὰς συναλλαγάς των. Τοιαύτη συμφωνία θὰ ἰσοδυνάμει πρὸς μερικὸν περιορισμὸν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου τοῦ χρυσοῦ καί, ἐπὶ πλέον, διὰ τὰς χώρας, αἱ ὁποῖαι τηροῦν τὸν χρυσοῦν κανόνα, θὰ συνεπήγετο τὴν ἀπὸ μέρους των ἐγκατάλειψιν τῆς σταθερότητος τοῦ νομίσματός των.

Ἡ «Ἠχὼ τῶν Παρισίων» συνιστᾷ εἰς τὴν γαλλικὴν Κυβέρνησιν νὰ μὴ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐξαγωγὴν χρυσοῦ, ἐφ' ὅσον, κατὰ τὴν ἐφημερίδα, κάθε ὑποτίμησις τοῦ νομίσματος ἀρχίζει μὲ τοιοῦτον μέτρον. Ἐξ ἀντιθέτου, ὅμως, προτείνει τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς διαπραγματεύσεως ὅλων τῶν ἀμερικανικῶν δανείων εἰς τὴν γαλλικὴν χρηματαγοράν.

«Ἡ καλυτέρα προστασία τοῦ φράγκου —καταλήγει ἡ ἐφημερίς— εἶνε ἡ ἰσορρόπησις τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν τῆς χώρας».

ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΧΡΕΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 1. (Ἀθην. Πρακτ.). — Αἱ ἀγγλοαμερικανικαὶ διαπραγματεύσεις διὰ τὸ ζήτημα τῶν πολεμικῶν χρεῶν εἰσῆλθον εἰς τὴν φάσιν ἐκείνην ἥτις γενικῶς θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ Τύπου ὡς τελειωτική. Σήμερον τὸ ἀπόγευμα ὁ πρόεδρος Ροὺζβελτ ἐδέχθη τὸν Ἄγγλον πρεσβευτὴν σὲρ Ρόναλντ Λίνδσεϋ, τὸν οἰκονομικὸν σύμβουλον τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως σὲρ Φρέντερικ Λέϊθ Ρὸς καὶ τὸν οἰκονομικὸν σύμβουλον τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας κ. Μπισιὺλ. Ἀνεμένετο ὅτι κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην θὰ ἐλαμβάνοντο ὁριστικαὶ ἀποφάσεις.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΠΕΝΕΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Η ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 1. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Πράγας ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Τσεχοσλοβακίας κ. Μπένες, ὁμιλῶν ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας, ἐξέθεσε τὴν νέαν διεθνῆ κατάστασιν τὴν δημιουργηθεῖσαν ἐκ τῆς ρήξεως τῆς Γερμανίας μετὰ τῆς Κ.Τ.Ε. «Ἡ Κ.Τ.Ε. —εἶπεν— ὀφείλει νὰ διεξαγάγῃ νέον ἀγῶνα διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσοτιμίας μεταξὺ λαῶν καὶ κρατῶν καὶ διὰ τὴν διατήρησιν ἐν τῇ διεθνεῖ πολιτικῇ τῶν δημοκρατικῶν ἰδεῶν, τὰς ὁποίας αὕτη μέχρι τοῦδε ὑπερήσπισε. Τὸ ἄμεσον ἀποτέλεσμα τῆς γερμανικῆς ἐπαναστάσεως ὑπῆρξεν ἡ βαθεῖα μεταστροφὴ τῆς ἀγγλικῆς Κοινῆς Γνώμης, ἡ ἀγγλογαλλικὴ προσέγγισις, ἡ μεταστροφὴ τῆς ἀμερικανικῆς Κοινῆς Γνώμης καὶ ὁ νέος προσανατολισμὸς τῆς Ἰταλίας, ἥτις προσήγγισε πρὸς τὴν Γαλλίαν».

Ο ΚΑΜΠΟΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 1. (Ἀθην. Πρακτ.). — Εἰς συνέντευξίν του πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Ἐξέλσιορ» ὁ κ. Ζὺλ Καμπόν, πρώην πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας ἐν Βερολίνῳ, ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι, χάριν εἰς τὴν ἑκατέρωθεν ἐπιδεικνυομένην ψυχραιμίαν, θ' ἀποφευχθῇ ἡ γαλλογερμανικὴ ρῆξις.

—Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου —εἶπε— θὰ ἔπρεπε νὰ ἐκφράσωμεν τὴν χαράν μας διὰ τὴν ψυχραιμον στάσιν τῆς γαλλικῆς κοινῆς γνώμης, δεδομένης τῆς παρ' ἡμῖν ἐπικρατούσης τάσεως πρὸς μεγαλοποίησιν τῶν ἀπειλούντων ἡμᾶς κινδύνων. Αὐτὴν τὴν φοράν ὅμως ἡ Γαλλία δὲν παρεσύρθη καὶ ὑπάρχει κάθε λόγος ν' ἀναμείνῃ τις τὰ γεγονότα μετὰ ψυχραιμίας. Πρέπει νὰ παραμείνωμεν ἰσχυροί.

»Αἱ ξέναι χῶραι δύνανται νὰ ὦσι βέβαιαι περὶ τῆς φιλειρηνικῆς μας θελήσεως, οἱ δὲ τέως σύμμαχοί μας δύνανται νὰ βασίζωνται ἐπὶ τῆς ἰσχύος μας, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ὀφείλομεν νὰ παρακολουθῶμεν μετὰ προσοχῆς πᾶν ὅ,τι συμβαίνει ἐν Γενεύῃ, ὅπου ἡ Γαλλία δὲν δύναται νὰ προβῇ εἰς μεγαλυτέρας παραχωρήσεις ἀπὸ ἐκείνας εἰς ἃς μέχρι τῆς στιγμῆς προέβη. Ἡ διατήρησις τῆς ἰσχύος της καὶ τῆς ψυχραιμίας της ἀποτελοῦν τὰς δύο ἀναγκαίας προϋποθέσεις, ἵνα μὴ ἡ χειρονομία τοῦ Χίτλερ ἔχῃ διὰ τὴν Εὐρώπην μοιραίας συνεπείας».

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΜΑΛΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 1. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Μάλτας ὅτι αἱ σχέσεις μεταξὺ τῆς ἐθνικιστικῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀγγλικῶν ἀρχῶν ἐντείνονται. Ὁ διοικητὴς τῆς νήσου ἐξήτησε τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας Μίτσι ἡ καὶ ὁλοκλήρου τῆς κυβερνήσεως, ἡ, ὅπως φημολογεῖται, θὰ προβῇ εἰς τὴν ἀναστάλην τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν. Ἡ κατάστασις ἐπεδεινώθη κατόπιν τῆς ἐκδόσεως διαταγμάτων δι' ὧν ἡ ἀστυνομία θὰ ἐξαρτᾶται ἀπολύτως ἐκ τῶν ἀγγλικῶν ἀρχῶν. Δι' ἑτέρου διατάγματος ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ξένους διδασκάλους νὰ διδάσκουν εἰς σχολεῖα ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ διευθυντοῦ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΗΡΧΙΣΕΝ Η ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΩΝ ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΩΝ ΤΟΥ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς χθὲς ἤρχισεν ἡ πληρωμὴ τῶν ληξιπροθέσμων τοκομεριδίων τοῦ Ὀκτωβρίου, ἐνταῦθα μὲν εἰς τὸ Κεντρικὸν κατάστημα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὰς ἐπαρχίας δὲ εἰς τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῆς, ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχουν τοιαῦτα, εἰς τὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Εἰς τοὺς κομιστὰς πληρώνεται τὸ 75% τοῦ συνόλου τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τοῦ τοκομεριδίου.

Τὰ πληρωνόμενα τοκομερίδια εἶνε τῶν κάτωθι δανείων: 1) Πολεμοπαθῶν τοῦ 1929, τὸ ὑπ' ἀριθ. 8 τοκομερίδιον λῆξαν τὴν 1ην Ὀκτωβρίου' 2) Ἑλλήνων ὑπηκόων τοῦ 1927 ὑπ' ἀριθ. 13, λήξεως ἐπίσης 1ης Ὀκτωβρίου, 3) Ἀπαλλοτριώσεως 1926—1929 τὸ ὑπ' ἀριθ. 16 τοκομερίδιον, λήξεως 13 Ὀκτωβρίου, 4) Ἀπαλλοτριώσεως 1919 τὸ ὑπ' ἀριθ. 28 τῆς 13ης Ὀκτωβρίου, 5) Ἐπιτάξεως 1917 τὸ ὑπ' ἀριθ. 31, λήξεως 14 Ὀκτωβρίου, 6) Ναυτικῶν χορηγημάτων τοῦ 1906 τὸ ὑπ' ἀριθ. 26 τοκομερίδιον λήξεως 14ης Ὀκτωβρίου.

Πληρώνονται ἐπίσης καὶ αἱ μετὰ λαχνοῦ ὁμολογίαι τοῦ Α' Ἀναγκαστικοῦ Δανείου τοῦ 1922 τῆς 46ης κληρώσεως, καθὼς καὶ αἱ τοῦ δανείου τῶν 300 ἑκατομ. τοῦ 1920 τῆς 52ας κληρώσεως.

Ἡ προσέλευσις τῶν κομιστῶν ὑπῆρξε ἀθρόα.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

Τὸ ἀπόγευμα σήμερον ἀναχωροῦν διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς γραμῆς «Λέσβος» εἰς Χίον οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων τοῦ Ἐθνικοῦ Συνασπισμοῦ κ. κ. Βενιζέλος, Καφαντάρης καὶ Σοφιανόπουλος.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΠΙΡΟΤ ΜΝΗΜΕΙΟΥ

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην ἀναχωρεῖ διὰ Σερβίαν ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κονδύλης μετὰ τοῦ στρατηγοῦ κ. Μαυροσκότη ἵνα παραστῇ κατὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου τῶν πεσόντων Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν κατὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον. Τὸ μνημεῖον ἔχει στηθῆ εἰς τὸ Πιρότ. Ὁ κ. Κονδύλης ἐδήλωσεν ὅτι μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του θὰ ἀσχοληθῇ διὰ τὸ ζήτημα τῆς ὁριστικῆς ρυθμίσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΞ ΕΚΡΗΞΕΩΣ ΟΒΙΔΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 1. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Εἰς τὴν ἀποθήκην πυρομαχικῶν Τουτουλὰρ, ἐξ ὧν ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ, ἐγένετο σήμερον ἔκρηξις ὑπὸ τὰς ἑξῆς συνθήκας:

Ὁ δεκανεὺς Ἀρ. Κατσαράντος ἐνῷ περιεργάζετο μίαν ὀβίδα, ἐτραυματίσθη σοβαρῶς, λόγῳ ἐκρήξεως ταύτης, παραμορφωθέντος τοῦ προσώπου του καὶ ἀποκοπέντων τῶν δακτύλων τῶν χειρῶν του.

Ὁ τραυματισθεὶς μετεφέρθη εἰς τὸ Γ' Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον.

ΤΑ ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Καθ' ἃ ἀνεκοινώθη πρόκειται ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου ἡ λειτουργία τῶν γερανογεφυρῶν διὰ τὴν ἐκφόρτωσιν τῶν γαιανθρακοφορτίων. Ἐπίσης προκειμένου νὰ ἱδρυθῇ ἀνθρακευτικὸς σταθμὸς εἰς Πειραιὰ ἀπεφασίσθη ἡ ἀγορὰ καὶ ἑνὸς πλωτοῦ ἰσχυροῦ βαρούλκου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν λιμενοποίησιν τοῦ Τουρκολιμανιοῦ, ὅπερ ὡρίσθη λιμενίσκος τῶν γιωτ καὶ θαλαμηγῶν, ἀρχονται κατ' αὐτὰς αἱ ἐργασίαι ἐκβαθύνσεως, κατασκευῆς προκυμαίας καὶ ἐπισκευῆς τῶν ἐκεῖ κυματοθραυστῶν. Ἡ δαπάνη προϋπολογίσθη εἰς 1.600.000 δρχ., μέρος τῆς ὁποίας προσεφέρθη νὰ καταβάλῃ ὁ κ. Μπενάκης.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΒΟΥΡΛΩΝ

Ἐπιτροπὴ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Πειραιῶς ἐπέδωκε χθὲς εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Μουντζουρίδην ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ Δραπετσώνας τῶν ἀπό τινος ἐγκατασταθέντων ἐκεῖ οἴκων ἀνοχῆς.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀπήντησε ὅτι θὰ παρακαμφθοῦν αἱ παρουσιαζόμεναι τεχνικαὶ δυσχέρειαι καὶ ἐντὸς διμήνου τὸ πολὺ θὰ μεταφερθοῦν αἱ ἐκεῖ ἱερόδουλοι εἰς κτίριον μακράν τῆς πόλεως.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΦΘΗ Η ΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ ΕΙΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

ΤΕΡΜΑΤΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΟΜΠΗΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Κατὰ νυκτερινὰς ἐξ ἐγκύρου κυβερνητικῆς πηγῆς ἀνακοινώσεις, κατόπιν τῆς τροπῆς τὴν ὁποίαν, μετὰ τὴν παραίτησιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπὸ τῆς προθέσεώς της ὅπως ἐπιδιώξῃ τὴν σύγκλησιν κοινῆς συνεδριάσεως τῶν δύο νομοθετικῶν σωμάτων διὰ τὸ στρατιωτικὸν νομοσχέδιον, ἔλαβεν ἡ πολιτικὴ κατάστασις, ἔπαυσε ν' ἀντιμετωπίζεται ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν ἡ λύσις τῆς προσφυγῆς εἰς ἀμέσους ἐκλογάς.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶχε καταλήξει εἰς τὴν ἀπόφασιν, κατὰ τὰς αὐτὰς ἀνακοινώσεις, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ ἐξώθει τὴν ἀντίδρασίν της κατὰ τοῦ στρατιωτικοῦ νομοσχεδίου καὶ μέχρι τῆς δημιουργίας διὰ τῆς Γερουσίας συνταγματικοῦ ζητήματος, νὰ προέβαινεν εἰς τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ τὴν ἄμεσον προκήρυξιν ἐκλογῶν, αἴτινες θὰ ἐνηργοῦντο ἐντὸς τῆς συντομωτέρας συνταγματικῆς προθεσμίας. Ἡ τροποποίησις τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου θὰ ἐπραγματοποιεῖτο ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ διὰ νομοθετικοῦ διατάγματος ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς ἐγκρίσεως τῆς μελλούσης νὰσυνέλθῃ Βουλῆς, θὰ ἐτίθετο δὲ κατὰ τὰς ἐκλογας πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἐρώτημα διὰ τὴν τύχην τῆς Γερουσίας.

Μετὰ τὴν τροπὴν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως καὶ, ἐφ' ὅσον δὲν δημιουργηθοῦν ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως πολιτικαὶ συνθῆκαι καθιστῶσαι ἀναπόφευκτον τὴν διὰ τῶν ἐκλογῶν ἐκκαθάρισιν τοῦ ἐσωτερικοῦ ζητήματος, δὲν πρόκειται, πάντως, ν' ἀντιμετωπισθῇ ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν ἡ λύσις τῶν ἐκλογῶν πρὸ τοῦ προσεχοῦς θέρους.

Διευκρινίζεται ὅτι ἡ ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ὑποβολὴ εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου δὲν σημαίνει ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀποβλέπει εἰς ταχυτέραν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν. Ἡ ἄμεσος ὑποβολὴ τοῦ νομοσχεδίου ἔχει σκοπὸν τὴν ἐν ἀνέσει διεξαγωγὴν τῆς ἐπ' αὐτοῦ συζητήσεως εἰς ἀμφότερα τὰ νομοθετικὰ σώματα. Ἄλλως τε λόγῳ τῆς προβλεπομένης ἀντιδράσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως διὰ τῆς Γερουσίας θὰ χρειασθῇ νὰ ἰσχύσῃ καὶ διὰ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο τὸ συνταγματικὸν δίμυον διὰ νὰ καταστῇ μετὰ τὴν ψῆφον τῆς Γερουσίας νόμος τοῦ κράτους.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΟΜΠΗΣ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ συνομιλήσῃ, πιθανώτατα τὸ ἀπόγευμα ἐν τῇ Βουλῇ, μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Ἐλευθεροφρόνων κ. Ἰω. Μεταξᾶ ἐπὶ τῆς ἐκκρεμούσης προτάσεως περὶ παραπομπῆς τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς εἰδικὸν δικαστήριον μετὰ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς δι' ἧς ἀνακοινοῖ ὅτι παραιτεῖται τῆς περαιτέρω ἀπολογίας του.

Κατὰ νυκτερινὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ τὸ βραδύτερον μέχρι τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θὰ τερματισθῇ, κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον, ἡ ἐκκρεμότης τοῦ ζητήματος τούτου, ἤτις ἄλλως τε καὶ ὠφείλετο ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὸ ὅτι δὲν εἶχε συμπληρώσει τὴν ἀπολογίαν του ὁ κ. Βενιζέλος.

Η ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΦΡΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς λαμβάνων τὸν λόγον θὰ διευκρινίσῃ ὅτι διὰ τῆς φράσεώς του, κατὰ τὴν τελευταίαν ἀγόρευσίν του, «μὲ τοιούτου παρελθόντος πρόσωπον, διδάσκον τὴν συνταγματικότητα, βεβαίως θὰ εἶνε πολλὴ ἐπιείκεια νὰ θέλωμεν νὰ συζητήσωμεν» δὲν ἐσκόπει νὰ θίξῃ προσωπικῶς τὸν Ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων, ἀλλὰ νὰ ὑπομνήσῃ τὰς ἐπανειλημμένας κατὰ τὸ παρελθὸν ἐκτροπὰς τούτου ἐκ του Συντάγματος, αἴτινες δὲν δικαιολογοῦν τὴν τελευταίαν συνταγματικὴν δῆθεν εὐθιξίαν του.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἀγροτοεργατικοῦ κόμματος κ. Παπαναστασίου ἀναχωρεῖ σήμερον ἀεροπορικῶς εἰς Θεσσαλονίκην διὰ τὴν βαλκανικὴν διάσκεψιν τῆς ὁποίας αἱ ἐργασίαι ἀρχίζουν τὴν προσεχῆ Κυριακήν.

Χθὲς ὁ κ. Παπαναστασίου ἐπεσκέφθη τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς κ. Βοζίκην ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ὁποίου ὡρίσθησαν 15 κυβερνητικοὶ βουλευταὶ διὰ τὴν παρακολουθησιν τῶν ἐργασιῶν τῆς διασκέψεως.

Ὁμιλῶν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως ὁ κ. Παπαναστασίου ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Ἀναχωρῶ διὰ τὴν βαλκανικὴν διάσκεψιν καὶ ἐλπίζω ὅτι ἡ πρότασίς μου περὶ προσωρινῆς ἐκεχειρίας εἰς τὴν πολιτικὴν διαπάλην, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τῆς διασκέψεως, νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ἀπὸ ὅλα τὰ κόμματα. Ἐλπίζω ἀκόμη ὅτι καὶ κατόπιν θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ τρόπος ἑξομαλύνσεως τῆς πολιτικῆς καταστάσεως. Ἐκεῖνο ποὺ φοβοῦμαι ὅτι θὰ ἐπιδράσῃ ἐμπρηστικῶς εἶνε τὸ παρασκευαζόμενον νομοσχέδιον περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιδιώκεται ἡ διευκόλυνσις τῶν ἀντιπροσώπων τῆς μειοψηφίας τοῦ λαοῦ νὰ ἐμφανισθοῦν εἰς τὴν Βουλὴν ὡς ἐκπροσωποῦντες τὴν πλειοψηφίαν. Εἶνε φανερὸν πόσον τοῦτο εἶνε ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ γίνῃ ἀποδεκτὸν καὶ ποίαν σύγκρουσιν θὰ προκαλέσῃ ἡ ἀντίθετος προσπάθεια.

»Τὸ Ἀγροτοεργατικὸν κόμμα, ὡς γνωρίζετε, εἶνε κεκηρυγμένον ὑπὲρ τοῦ ἀναλογικοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος. Ἐὰν ἐπιτραπῇ φρόνησις καὶ πνεῦμα συνδιαλλακτικὸν ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ γίνουν ἀποδεκταὶ αἱ ἀπόψεις μας. Ἄλλως δὲν θὰ φέρωμεν τὴν εὐθύνην ἡμεῖς διὰ τὴν ἐκτράχυνσιν τῶν σχέσεων τῶν πολιτικῶν μερίδων».

ΑΦΙΚΕΤΟ Ο ΑΘΗΣΣΥΝΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἀττική» ἀφίκετο μέσῳ Σουὲζ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀθησσυνίας κ. Μπελαντὶν Χερουί, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀδδὶς Ἀμπέμπα Ἕλληνος ἐπιτετραμμένου καὶ τοῦ ἰδιαιτέρου ἰατροῦ τῆς Αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας τῆς Ἀθησσυνίας κ. Ἰακώβου Ζερβοῦ.

Ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ἀνῆλθον καὶ ἐχαιρέτισαν τὸν κ. Χερουί ὁ διευθυντὴς τῆς ἐθνικοτυπίας κ. Βυκέλας, ἐκ μέρους τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Δήμου κ. Παρασκευόπουλος καὶ ὁ ὁρισθεὶς ὡς ξεναγός του κ. Κ. Σούρλας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ὁ ἐπιφανὴς ξένος ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τοὺς δεξιωθέντας αὐτὸν, ὡς καὶ τὴν χαράν του, διότι ηὐτύχησε νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἰδίᾳ τὰς Ἀθήνας.

Ὁ κ. Χερουὶ ἀποβιβασθεὶς δι' ἀτμακάτου τοῦ Λιμεναρχείου ἀνῆλθε μετὰ τῆς ἀκολουθίας του εἰς Ἀθήνας καὶ κατέλυσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγάλης Βρετανίας».

Ὁ Αἰθίοψ ὑπουργὸς θὰ ἐπισκεφθῇ σήμερον τὴν δεκάτην πρωϊνὴν τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μάξιμον, θὰ ἀφήσῃ δὲ τὰ ἐπισκεπτήριά του εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τοὺς κ. κ. Προέδρους τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας. Ἐπίσης θὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον.

Ὁ ἐπιφανὴς ξένος θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα περὶ τὰς δύο ἑβδομάδας, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Κόρινθον, τὴν Θεσσαλονίκην, τὴ